

PM 2016:77 RVII (Dnr 110-95/2016)

Utredning om obligatoriskt förarbevis för vattenskoter

Remiss från Näringsdepartementet

Remisstid 15 april 2016

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Som svar på remissen ” Utredning om obligatoriskt förarbevis för vattenskoter” hänvisas till vad som sägs i stadenspromemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Daniel Helldén anför följande.

Ärendet

Näringsdepartementet redovisar ett uppdrag från Regeringskansliet om en utredning av frågan om ett eventuellt införande av förarbevis för vattenskoter. Staden har fått utredningen på remiss. I promemorian redogörs för syftet med införande av obligatoriskt förarbevis och en avvägning av de möjligheter och problem som är förknippade med ett sådant obligatorium.

Utredningen resulterar i ett förslag om införande av lag om förarbevis för vattenskoter och förslag till förordning om förarbevis för vattenskoter.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, idrottsnämnden, miljö- och hälsoskydds-nämnden, trafiknämnden samt Stockholms Hamn AB.

Miljöförvaltningen har svarat med ett kontorsyttrande. Idrottsnämnden har valt att avstå från att svara då det inte anser sig berörda. Trafikkontoret har avstått från att svara då det till största delen inte rör nämndens verksamhet. Stockholms Hamn AB avstår från att svara på remissen då det inte anser sig ha den kunskap som krävs för att uttala sig om förarbevis är nödvändigt vid framförande av vattenskoter.

Stadsledningskontoret ställer sig positiv till utredningens förslag om ett införande av obligatoriskt förarbevis för vattenskoter.

Miljöförvaltningen anser att ett förarbevis helst bör omfatta fler båtkategorier, i första hand sådana som kan framföras i mycket hög fart. Förslaget alternativt kan dock vara ett sätt att begränsa de störningar från vattenskottrar som många bevisligen upplever.

Mina synpunkter

En vattenskoter kan upplevas som mycket störande för omgivningen. Frågan aktualiseras varje sommar av inkomna synpunkter och klagomål. Den fråga som utredningen ställer är om obligatoriskt förarbevis för endast vattenskoter är det lämpligaste verktyget för att komma till rätta med ett önskat beteende hos en viss förarkategori, men ett införande av förarbevis bör omfatta fler fritidsfarkoster. Detta är dock ett steg i rätt riktning och staden ställer sig positiv till utredningens förslag om ett införande av obligatoriskt förarbevis för vattenskoter.

Utredningen har visat på ett behov som är sprunget ur en samlad bedömning av olycksrisker, negativ miljöpåverkan och störande beteendemönster. Med ett införande av förarbevis kan förväntas att förbättrad kunskapsnivå bland förarna vad gäller sjötrafikregler med mera ska minska problem kopplade till vattenskoteranvändning. En viktig aspekt är också de förbättrade möjligheter till kontroll av efterlevnaden av sjötrafikregler som sjöpolis och Kustbevakningen får genom kravet att förarbeviset ska medföras under färd.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Som svar på remissen ” Utredning om obligatoriskt förarbevis för vattenskoter” hänvisas till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Stockholm den 7 april 2016

DANIEL HELLDÉN

Bilaga

Remissen

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Remissammanställning

Ärendet

Näringsdepartementet redovisar ett uppdrag från Regeringskansliet om en utredning av frågan om ett eventuellt införande av förarbevis för vattenskoter. I promemorian redogörs för syftet med införande av obligatoriskt förarbevis och en avvägning av de möjligheter och problem som är förknippade med ett sådant obligatorium.

Utredningen resulterar i ett förslag om införande av lag om förarbevis för vattenskoter och förslag till förordning om förarbevis för vattenskoter.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret, idrottsnämnden, miljö- och hälsoskyddsnämnden, trafiknämnden samt Stockholms Hamn AB.

Miljöförvaltningen har svarat med ett kontorsyttrande. Idrottsnämnden har valt att avstå från att svara då det inte anser sig berörda. Trafikkontoret har avstått från att svara då det till största delen inte rör nämndens verksamhet. Stockholms Hamn AB avstår från att svara på remissen då det inte anser sig ha den kunskap som krävs för att uttala sig om förarbevis är nödvändigt vid framförande av vattenskoter.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 16 februari 2016 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontoret ställer sig positiv till utredningens förslag om ett införande av obligatoriskt förarbevis för vattenskoter.

Utredningen har visat på ett behov som är sprunget ur en samlad bedömning av olycksrisker, negativ miljöpåverkan och störande beteendemönster. Med ett införande av förarbevis kan förväntas att förbättrad kunskapsnivå bland förarna vad gäller sjötrafikregler med mera ska minska problem kopplade till vattenskoteranvändning. En viktig aspekt är också de förbättrade möjligheter till kontroll av efterlevnaden av sjötrafikregler som sjöpolis och Kustbevakningen får genom kravet att förarbeviset ska medföras under färd.

Förslagen bedöms inte ha någon påverkan på stadens ekonomi, organisation eller verksamhet.

Stadsledningskontoret föreslår att kommunstyrelsen anser remissen besvarad med vad som sägs i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Miljöförvaltningen

Miljöförvaltningens kontorsyttrande daterat den 12 februari 2016 har i huvudsak följande lydelse.

Det framgår av utredningen att det finns en del praktiska och pedagogiska problem med att endast införa krav på intyg för vattenskoter. Därtill kommer problem med att kontrollera efterlevnaden. Slutsatserna i utredningen kan tolkas som att ett eventuellt införande av förarbevis bör omfatta fler fritidsfarkoster, i enlighet med Havs- och Vattenmyndighetens utredning. Det finns tre huvudargument för utpekandet av just vattenskoter. Det första är

olyckor och skaderisk, det andra är miljömässiga skäl och det tredje att det är vanligt med störande beteenden och busåkning som i sig innebär problem med främst buller. De två förstnämnda ger enligt utredningen inga skäl att peka ut just vattenskotern, från miljösynpunkt skiljer den sig inte från andra motorbåtar. Återstår beteendefrågan. Det är otvivelaktigt så att vattenskotern ofta används mer som leksak och då uppmuntrar till ett störande beteende vid framförandet.

En vattenskoter kan upplevas som mycket störande för omgivningen. Frågan aktualiseras varje sommar av inkomna synpunkter och klagomål. Att det är en fråga om beteende och omdöme snarare än hur bullrig själva farkosten är får också anses säkerställt. Den fråga som utredningen ställer är om obligatoriskt förarbevis för endast vattenskoter är det lämpligaste verktyget för att komma till rätta med ett önskat beteende hos en viss förarkategori.

En slutsats från det tidigare nämnda regeringsuppdraget som Havs- och Vattenmyndigheten ansvarade för, var att fokus bör flyttas till farliga och skadliga beteenden till sjöss istället för att fokusera på farkostspecifika särregleringar. Förvaltningen anser, i likhet med denna och tidigare utredningar i frågan, att ett förarbevis helst bör omfatta fler båt kategorier, i första hand sådana som kan framföras i mycket hög fart. Det synsättet stöds enligt vad förvaltningen erfar, av bl.a. båtlivsorganisationer. Det finns även en allmän hänsynsregel i sjölagen som ger möjlighet att stoppa framförande av vattenfarkoster som är onödigt störande (sjölagen 20 kap 3 §).

Om det av olika skäl inte är aktuellt så är nu föreslaget alternativ ett sätt att begränsa de störningar från vattenskotrar som många bevisligen upplever. Förbättrad övervakning av hastighet och ökad tillämpning av sjölagens störningsparagraf är andra metoder som kan utgöra alternativ till införande av förarbevis.